ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,
ਇੱਕ ਕਸਟਮ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ, ਕਾਲੀਕਟ

v.

ਮੈਸਰਜ਼ ਸੇਰਾ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਕੰਨੂਰ, ਕੇਰਲ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(2009 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7240-7248)

ਅਗਸਤ 19, 2020

ਬੋਬੜੇ, ਸੀਜੇਆਈ, ਏਐਸ ਬੋਪੰਨਾ ਅਤੇ
ਵੀ. ਰਾਮਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਜੇ.ਜੇ.

ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 – 2000 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਚਾਰਜਿੰਗ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ - ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ - ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ - 2000 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ - ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਚੋਰੀ - ਕਸਟਮਜ਼, ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ) ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਪਰ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੁੜ-ਮਾਤਰਾ ਲਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ - ਕਿਹਾ: ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ ਐਸ.4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ (ਏ) ਨੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਮ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (3) (ਡੀ) - ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (1), ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ, ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਵਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ - ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1975 ਦੇ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ- 2000 ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਯਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਯਮ - ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੇਵਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ - ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀ.ਈ.ਐਸ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ - ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਮੁੜ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ - ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2000 - ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ (ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਨਿਯਮ, 2000 – ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ (ਮੁਲਾਂਕਣ)

ਨਿਯਮ, 1975 – ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1944 – ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 2002।

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ: 1.1 <u>ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਮੁੱਦੇ</u>

ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੈਚਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਧਾਗਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਕੇਸ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁੱਲ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਕਸਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ
ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਤਰੀਕਾ ਹੈ
ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰਾ ਵਿਵਾਦ ਹੁਣ ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ,
ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ. ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ
01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ,
ਇਹ ਮਿਆਦ 01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ 01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
2000 ਦੇ ਐਕਟ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ 01.07.2000। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਸਾਲ ੨੦੦੩ ਅਤੇ ੨੦੧੨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵੀ ਹੋਈਆਂ। ਅਦਾਲਤ
੨੦੧੨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 77, 78) [500--]

1.2 ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ 2 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਸਨ
ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ:
ਇੱਕ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ (ਕੁਝ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ)।
ਸ਼ਰਤਾਂ), ਅਤੇ

() ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ
ਇੱਕ ਧਾਰਾ 4, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਮ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 80] [507--]

1.3 ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਸਖੇ
2000 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

ਪਹਿਲੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ, ਆਮ ਕੀਮਤ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਕੀਮਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਇਕੱਲੀ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੀਮਤਾਂ ਵਸੂਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਹਰੇਕ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕੀਮਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੀਮਤਾਂ ਵਸੂਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਮ ਕੀਮਤ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ
ਥੋਕ ਵਪਾਰ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਰਾਹੀਂ
ਵਿਅਕਤੀ, ਆਮ ਕੀਮਤ ਉਹ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ
ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਮ ਕੀਮਤ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ. ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਕੀਮਤ ਸੀ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਾਲ 1975 ਦੇ ਨਿਯਮ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਜਿੱਥੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਮ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 81, 82][507--; 508--]

1.4 ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਵਿੱਚ "ਆਮ ਕੀਮਤ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਮ ਕੀਮਤ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਪਰ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। 2000 ਦੇ ਐਕਟ 10 ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਅੱਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ
01.07.2000, ਸ਼ਬਦ "ਆਮ ਕੀਮਤ" ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਵਿੱਚ
ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸ਼ਬਦ
"ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਪਾਰਸ 83, 84) [508--]

ਹਾਲਾਂਕਿ ਗ੍ਰਾਸਿਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ
ਧਾਰਾ 4 (1) ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਆਮ ਕੀਮਤ' ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 'ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ' ਤੱਕ
ਅੰਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਖੇਤਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਥਾਤ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦਾ ਧਿਆਨ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੀ
ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ-

ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਂ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਆਮ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਾਰਨ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। 2000 ਦੇ ਐਕਟ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਮ
ਕੀਮਤ ◌ਾ◌ੂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. [ਪੈਰਾ 86] [509--]

ਸੀਸੀਈ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਾਸਿਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (2018) 7 ਐਸਸੀਸੀ 233: [2018] 6 ਐਸਸੀਆਰ 1099 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ
ਸੋਧ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਆਮ ਕੀਮਤ, ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ
ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ (ਏ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਲ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ), ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ
ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ

"ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ, (ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ
ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ () ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, () ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਕ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ () ਇਹ ਕਿ ਕੀਮਤ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤਿੰਨੇ ਹਨ
ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 4, ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਜੋ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ,
ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. [ਪਾਰਸ 87-89] [509--]

2000 ਦੇ ਐਕਟ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਾਮਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ

ਮੁਲਾਂਕਣ (ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਨਿਯਮ, 2000। ਇਹ ਨਿਯਮ 1975 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਧਾਰਾ 37 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।
ਉਪਰੋਕਤ 2000 ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਲ
ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ
ਧਾਰਾ 4 ਦੀ (1) ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੁਆਰਾ। ਹੱਥ 'ਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ,
ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। [ਪਾਰਸ 90, 91] [510--]

ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 4 (ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਮੁੱਲ 'ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ' ਹੋਵੇਗਾ. ਇਸ ਸ਼ਬਦ 'ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ' ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਸੈਕਸ਼ਨ 4. ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦਾ, ਫਿਰ ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ 2000 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ 01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ:

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਅੱਗੇ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ () ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ

() ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ
ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਨਿਯਮ, 2000. [ਪਾਰਸ 92-94] [510--]

ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਕੀ ਸੀ
ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਬੈਚਾਂ ਵਿੱਚ (ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦੇ ਨਾਲ)
ਅਪਵਾਦ), ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ:

ਕਿ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਸੀ;

() 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਨਵੌਇਸ ਮੁੱਲ, ਇਨਵੌਇਸ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਕਦੀ ਸਮੇਤ, ਆਮ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ

() ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੇ ਚਲਾਨ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਆਮ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡੀਲਰ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨਾਲ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ

ਇਹ ਹੈ:

ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ
ਕਰਤੱਵ;

() ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਆਮ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
01.07.02000; ਅਤੇ

ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਆਮ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ
ਬੋਰਡ ਭਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ.
[ਪਾਰਸ 95, 96] [511--]

ਪਰ ਐਜ਼ੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਵੀ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੈਚਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ:
ਧਾਰਾ 4 (1) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਕੀ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਨਕ ਸੀ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ 3 ਸ਼ਰਤਾਂ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ
(ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ
ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ;

ਧਾਰਾ 4 (1) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 01.07.2000 ਤੋਂ 2000 ਦੇ ਐਕਟ 10 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
ਸੈਕਸ਼ਨ 4;

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ, ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ (ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।
ਨਿਯਮ (1975 ਨਿਯਮ ਜਾਂ 2000 ਦੇ ਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੈ
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ), ਅਤੇ

ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, 1975 ਜਾਂ 2000 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ
1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ
2000 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ।

ਕਿਉਂਕਿ ਐਜ਼ੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜਾਇਜ਼ ਸਨ.
[ਪਾਰਸ 97, 98] [511-; 512--]

1.11 ਸਿੱਟਾ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ
ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਮਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ

ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਕੀਮਤ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ. ਜੇ ਐਡਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਆਮ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ ਲਓ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝੋ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਸਖਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ
ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ।

ਜੇ ਆਮ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ
ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ (ਮੁਲਾਂਕਣ) ਨਿਯਮ, 1975 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਓ।

ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ" ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੌਰਾਨ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਮਝਣਯੋਗ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੀਮਤ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੀਮਤ
ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।

ਜੇ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ 1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰੇਗਾ
ਪਤਾ ਕਰੋ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ

ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ
ਮੁਲਾਂਕਣ[ਸੋਧੋ]

ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਮਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ 01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ

ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ
ਧਾਰਾ 4 (3) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ () ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ()
ਨਿਰਧਾਰਕ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ () ਕੀਮਤ
ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ. ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਗੇ।

ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਓ (ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਨਿਯਮ, 2000.

ਜੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ 2000 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਏਗਾ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਮੁਲਾਂਕਣ[ਸੋਧੋ]
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ (ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ)

ਐਡਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਚਲਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਕਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਮੁੱਲ, ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਜੋਂ ਜੀ
ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) (ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ), ਧਾਰਾ 4 (3) (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੀਮਤ।

ਐਡਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ "ਆਮ ਕੀਮਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 4 (3) (ਡੀ) ਵਿੱਚ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਮਾਵੇਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਵੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡੀਲਰ/ਗਾਹਕ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਨਵੌਇਸ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡੀਲਰ / ਗਾਹਕ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ / ਗਾਹਕ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਲ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 10 ਖਰੀਦਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ
ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਾਰ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੋਰਡ ਭਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਗਾਹਕ / ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹੀ ਮੁੱਲ ਹੋਰ ਡੀਲਰਾਂ / ਗਾਹਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

. ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲੇ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਮੌਕੇ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 99] [512--; 513--; 514--]

ਕਸਟਮ ਕਲੈਕਟਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਡੀ ਭੂਰਮਲ (1983)
13 ਈਐਲਟੀ 1546 (ਐਸਸੀ) - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[2018] 6 1099 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 85

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.
2009 ਦਾ 7240-7248.

ਕਸਟਮ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਦੱਖਣੀ ਜ਼ੋਨਲ ਬੈਂਚ ਦੇ 24.03.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ ਈ/947-954/2006 ਅਤੇ ਈ/339/07 ਵਿੱਚ।

ਨਾਲ
ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 8615-8620 2009, 2236-2253, 3231-3233, 3227-3230,
2011 ਦਾ 6564-6567, 9988-9991.

ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਏਐਸਜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਸ਼ਾ ਬਾਗਚੀ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਅਤਰੇ, ਬੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਿਲ ਕਟਿਆਰ, ਵੀ ਕੇ ਮੋਂਗਾ, ਵੀ ਲਕਸ਼ਮੀਕੁਮਾਰਨ,
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਰਨਿਆ ਲਕਸ਼ਮੀਕੁਮਾਰਨ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਪੇਕਸ਼ਾ

ਮਹਿਤਾ, ਕੁਨਾਲ ਕਪੂਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੌਨਿਕਾ ਕਸਤੂਰੀ, ਗੌਤਮ ਨਾਰਾਇਣ,
ਅਸਮਿਤਾ ਸਿੰਘ, ਆਦਿਤਿਆ ਨਾਇਰ, ਐਮ ਪੀ ਦੇਵਨਾਥ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਵੀ. ਰਾਮਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਜੇ.

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ, ਕਸਟਮ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 ਦੀ ਧਾਰਾ 35ਐਲ (1) (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
"ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਕਸਟਮਜ਼, ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦੱਖਣੀ ਜ਼ੋਨਲ ਦੁਆਰਾ
ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਬੈਂਚ (ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ) ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਚਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤੱਥ
2009 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7240-7248 ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਬੈਚ (ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਲੀਡ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰੋ) ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ
ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਬੈਚਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ।
ਦਰਅਸਲ, ਸੀਈਆਰਏ ਬੋਰਡਾਂ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ (2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7240-7248 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ) ਦੁਆਰਾ
ਨਿਰਧਾਰਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਈਐਸਏਟੀਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਨੇ ਹੋਰ 6 ਬੈਚਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ
ਸੀ.ਈ.ਆਰ.ਏ. ਬੋਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ 2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7240-7248 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7240-7248 ਵਿੱਚ ਤੱਥ

ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ੀਈਆਰਏ ਬੋਰ੍ਡ ਐਂਡ ਡੋਰਜ਼, ਕੰਨੂਰ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਹੈ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ
ਪਲਾਈਵੁੱਡ/ਬਲਾਕ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਬੋਰਡ। ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਖੁਫੀਆ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਜਨਰਲ (ਡੀ.ਜੀ.ਸੀ.ਈ.ਆਈ.) ਨੇ 17.10.2002 ਨੂੰ ਕੇਰਲ ਦੇ ਕੰਨੂਰ ਵਿਖੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿਪੂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ।
ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਫਰਮ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਡੀਲਰ.

ਸੀ.ਈ.ਆਰ.ਏ. ਬੋਰਡਜ਼ ਐਂਡ ਡੋਰਸ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਹੈਰਿਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ.ਪੀ.
ਰਸ਼ੀਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ◌ਾ◌ਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੰਗਲੌਰ ਡਿਪੂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਇਸ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਸ਼੍ਰੀ ਟੀਐਸ ਭਾਸਕਰ ਦੁਆਰਾ
ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

5. ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਮਾਲ ਦਾ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਸਾਮਾਨ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 01.12.1998 ਤੋਂ 05.12.2002 ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 4,29,01,384 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

6. ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਈਆਰਏ ਬੋਰਡਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਲਈ 12,50,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 07.04.2003 ਅਤੇ 22.12.2003 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮਿਤੀ 07.04.2003 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਸੀਈਆਰਏ ਬੋਰਡਾਂ, ਮੈਸਰਜ਼ ਪਲਾਈ ਹੋਮ, ਮੈਸਰਜ਼ ਜੀ ਪਲਾਈ, ਮੈਸਰਜ਼ ਡੈਕੋਵੁੱਡ ਇੰਟੀਰੀਅਰਜ਼, ਮੈਸਰਜ਼ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਏਜੰਸੀਆਂ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਿੱਥੇ ਮਹੱਤਵਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ
12,80,926 ਰੁਪਏ, 27,961 ਰੁਪਏ, 34,332 ਰੁਪਏ, 2,88,585 ਰੁਪਏ, 32,829 ਰੁਪਏ ਅਤੇ
1,00,000 ਰੁਪਏ। ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 2002 ਦੇ ਨਿਯਮ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ।

7. 22.12.2003 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ () ਧਾਰਾ 11ਏ (1) ਅਧੀਨ 4,29,01,384 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ
ਐਕਟ, () ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 12,50,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਜੋਂ, (v) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1944/ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 25 ਦੇ ਨਿਯਮ 173 ਕਿਊ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ।
ਨਿਯਮ, 2002 ਅਤੇ (v) ਸਾਬਕਾ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1944/ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 2002 ਦੇ ਨਿਯਮ 26 ਦੇ ਨਿਯਮ 209ਏ ਤਹਿਤ ਫਰਮ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ।

8. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਸਨ: () ਸੇਲਜ਼ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਢਿੱਲੀਆਂ ਸ਼ੀਟਾਂ
ਸ਼੍ਰੀ ਦਯਾਨੰਦਨ ਦਾ ਨਾਮ, () ਕੰਪਿਊਟਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਆਊਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਬਕਾਇਆ ਬਿੱਲ" ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, () ਕੀਮਤ ਸੂਚੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਅਸਲ ਦਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੋਟਾਈ ਵਾਲੇ ਪਲਾਈਵੁੱਡ/ਬਲਾਕ ਬੋਰਡਾਂ ਦੀ, (v) ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਪਰਚੀਆਂ, (v) ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ, (v) ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਕਦ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਜ਼ੇਵੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਨਕਦੀ ਦਾ ਸਟੇਟਮੈਂਟ, (v) ਸੰਗ੍ਰਹਿ
ਕਿਤਾਬਾਂ, (v) ਇੱਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਨਵੌਇਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਰਟੀ-ਵਾਰ ਵੇਰਵੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਰਕਮ ਅਤੇ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ, () ਇੱਕ ਨੋਟਬੁੱਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡੀਲਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, () ਇੱਕ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਅਤੇ ਦੋ ਰਸੀਦ ਕਿਤਾਬਾਂ, () ਵਿਕਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਦਯਾਨੰਦਨ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ।

ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
() ਸ਼੍ਰੀ ਦਯਾਨੰਦਨ (ਵਿਕਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ), () ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਰਿਲ ਡਿਸੂਜ਼ਾ (ਵਿਕਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ), () ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ. ਪੀ. ਨਾਰਾਇਣਨ, (v)
ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ. ਐਸ. ਹੈਰਿਸ (ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ), (v) ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ. ਐਸ. ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ (ਕੇ. ਐਸ. ਹੈਰਿਸ ਦਾ ਭਰਾ), (v)
ਸ਼੍ਰੀ ਗਜਾਨਨ ਕੇ. ਕਾਡੋਲਕਰ (ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ), (v) ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ. ਐਸ. ਅਬਦੁਲ ਬਸ਼ੀਰ (ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ), (v) ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਨਰਾਇਣ ਰਾਓ (ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ), (9)
ਸ਼੍ਰੀ ਰਿਆਸ ਮਯਾਲਕਰੇ (ਖਰੀਦਦਾਰ), () ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ਼ ਐਸ ਪਟੇਲ (ਖਰੀਦਦਾਰ),
ਅਗਰਵਾਲ (ਖਰੀਦਦਾਰ), () ਸ੍ਰੀ ਸੰਨੀ ਜੌਹਨ (ਖਰੀਦਦਾਰ),
() ਸ਼੍ਰੀ ਕੈਲਾਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਖਰੀਦਦਾਰ), (v) ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਐਲ ਪਟੇਲ (ਖਰੀਦਦਾਰ), (V) ਸ਼੍ਰੀ ਟੀ. ਵੀ. ਜੀ. ਗਣੇਸ਼ਨ (ਖਰੀਦਦਾਰ) ਅਤੇ (v) ਸ਼੍ਰੀ ਅਬਦੁਲ ਖਯੂਮ (ਖਰੀਦਦਾਰ)।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਨੇ ਦੋ ਜਵਾਬ ਭੇਜੇ, ਇੱਕ ਮਿਤੀ 09.08.2005 ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮਿਤੀ 24.08.2005। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਾਂ ਰਾਹੀਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਡੀਜੀਸੀਈਆਈ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬੰਗਲੌਰ ਦੇ ਡੀਲਰਾਂ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਬਲਕਿ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਦੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੰਗਲੌਰ ਡਿਪੂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ 70% ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਡਿਪੂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸੁਰੇਸ਼ ਅਤੇ ਦੀਪਕ ਧੀਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਿੱਜੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ
2001-2002 ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 153 ਡੀਲਰਾਂ ਅਤੇ 2001-2002 ਦੌਰਾਨ 3 ਡੀਲਰਾਂ ਨਾਲ
2002-2003 ਦੀ ਮਿਆਦ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਕਿਸੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਸਿੱਟਾ ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ੨ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਦੇ ੫੬ ਡੀਲਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੈ।

ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਉਹ ਆਮ ੈ
ਕੀਮਤ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਕੀਮਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗੀ।

14. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹਰੇਕ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

15. ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਾਲੀਕਟ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ
ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਉਲਟ-ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ 09.05.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਓਰੀਜਨਲ ਨੰਬਰ 14/2006 ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਓਰੀਜਨਲ ਦੁਆਰਾ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ () ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਕਰਦਾਤਾ ਤੋਂ 79,21,663 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ()

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਤਹਿਤ ਸੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, () ਨੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ।
ਧਾਰਾ 11ਏਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 25, (v) ਤਹਿਤ 79,21,663 ਨੇ ਕਰਦਾਤਾ ਕੋਲੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 12,80,926 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ 25,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
(v) ਪੰਜ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 2,500 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 15,000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ, (v) ਨੇ ਕਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜ ਡੀਲਰਾਂ 'ਤੇ 5,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ (v) ਲਗਾਇਆ
ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਡਿਪੂ ਵਿਚ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ 'ਤੇ 5,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

16. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ
01.12.1998 ਅਤੇ 05.12.2002 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 4,29,01,384 ਰੁਪਏ ਦੀ ਡਿਊਟੀ। ਪਰ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਿਰਫ 79,21,663 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਕਿ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ,
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲੋਂ ਚਲਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਰਕਮ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਕਦ ਰਾਹੀਂ ਵੱਖਰੀ ਰਕਮ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਸੀ;

. ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਡੀਲਰ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਪਰ ਵਾਪਸੀ ਸਿਰਫ ਕ੍ਰਾਸ-ਕ੍ਰਾਸ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ।
ਜਾਂਚ ਜੋ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਢਿੱਲੀਆਂ ਪਰਚੀਆਂ, ਕੰਪਿਊਟਰ ਪ੍ਰਿੰਟਆਊਟ, ਨੋਟਬੁੱਕ, ਡਾਇਰੀਆਂ, ਰਸੀਦ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਦਿ।

ਡੀ.ਜੀ.ਸੀ.ਈ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਡਿਪੂ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵਜ਼ ਦੇ ਏ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਡਰ-ਇਨਵੌਇਸਿੰਗ ਦਿਖਾਈ;

ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ 4,29,01,384 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ
ਸਿਰਫ 11 ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਐਨੇਕਚਰ ਡੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ;

ਇਸ ਲਈ, ਵਿਭਿੰਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ
11 ਗਾਹਕ ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ 3 ਹੋਰ ਗਾਹਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ;

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਮਜ਼ ਕਲੈਕਟਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਡੀ ਭੂਰਮਲ, 1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ,
ਵਿਭਾਗ
ਸਾਰੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ
ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਆਓ;

ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 14 ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਕੁੱਲ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ

ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ 14 ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਈ ਟਰਨਓਵਰ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਓਰੀਜਨਲ ਨੰਬਰ 14/2006 ਮਿਤੀ 09.05.2006 ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇਸਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੇ ਬੰਗਲੌਰ ਡਿਪੂ ਵਿੱਚ, ਪੰਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਡੀਲਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਅਪੀਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 9 ਅਪੀਲਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 8 ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਭਾਈਵਾਲ, ਇਸਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਨ,
ਅਤੇ ਪੰਜ ਡੀਲਰ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਖਰੀ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੀ.
ਹਾਲਾਂਕਿ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ 8 ਅਪੀਲਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਊਟੀ, ਵਿਆਜ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

[1] (1983) 13 1546 ()

ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ 4,29,01,384 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਿਰਫ 79,21,663 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 245-253/2009 ਮਿਤੀ 24.03.2009 ਦੁਆਰਾ, () ਨੇ ਪੰਜ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਜ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ () ਨਿਰਧਾਰਕ, ਇਸਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਊਟੀ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੁੜ ਮਾਤਰਾ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰੈਵੇਨਿਊ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨਿਰਧਾਰਕ, ਇਸ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੀ.ਈ.ਐਸ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ () ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ () ਇਹ ਕਿ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ, ਵਿਆਜ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਦਿ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਸਲ ਅਪੀਲਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ
ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।

ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਮੈਂ। ਕਿ ਅੰਡਰ-ਇਨਵੌਇਸਿੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਸਨ;

ਕਿ ਡਿਪੂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਦਾ 30% ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ;
ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਡਿਊਟੀ ਆਮ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਕੀਮਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ
ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੌਰਾਨ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਆਮ ਕੀਮਤ ਕੀ ਸੀ;

ਕਿ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਮ ਕੀਮਤ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ;

01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਲਈ,
ਹਰੇਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ;

ਮਾਲੀਆ ਦਾ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ 70٪ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ,

ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮਾਲ ੀਆ ਨੇ 2009 ਦੀਆਂ ਨੌਂ ਅਪੀਲਾਂ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7240-7248 ਦਾ ਇਹ ਬੈਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8615-8620 ਵਿੱਚ ਤੱਥ

ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਤੱਥ 2009 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7240-7248 ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਰਗੇ ਹਨ। ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ ਬੋਰਡਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਕੰਨੂਰ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਨਿਰਧਾਰਕ ਹੈ, ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਲਾਈਵੁੱਡ/ਬਲਾਕ ਬੋਰਡ। ਇਸੇ ਤੁਰੰਤ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੇ ਕੱਲੀਅਰ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ 01.12.1998 ਅਤੇ 17.10.2002 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 2,72,03,232 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ।

ਜ਼ਬਤ ਕੁਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ () ਮਿਤੀ 08.04.2003, ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਨਕਦ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ, ਆਦਿ, ਅਤੇ () ਮਿਤੀ 22.12.2003, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ (1) ਤਹਿਤ 2,72,03,232 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ, ਵਿਆਜ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਦਿ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਾਲੀਕਟ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਓਰੀਜਨਲ ਨੰਬਰ 10/2006 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਮਿਤੀ 27.03.2006, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ () ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਕਰਦਾਤਾ ਤੋਂ 1,50,23,911 ਰੁਪਏ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, () ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਿਆ, () ਧਾਰਾ 11ਏਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 25 ਤਹਿਤ 1,50,23,911 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ, (v) ਨਿਰਧਾਰਕ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ 1,50,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ 14,24,286 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, (v) ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 5,49,176 ਰੁਪਏ ਹੈ ਅਤੇ 50,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ, (v) ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਪਲਾਈ ਹੋਮ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 29,270 ਰੁਪਏ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 3000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ, (v) ਮੈਸਰਜ਼ ਜੀ ਪਲਾਈ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 38,268 ਰੁਪਏ ਹੈ ਅਤੇ 3500 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। (v) ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ. ਕੋਲੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ 2,50,000 ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਸ਼ੁਕੀਰ, (9) ਨੇ ਮੈਸੂਰਜ਼ 'ਤੇ 5,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਵਪਾਰੀਆਂ, ਮੈਸਰਜ਼ ਪਲਾਈ ਹੋਮ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੀ ਪਲਾਈ, ਅਤੇ () ਨੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ
ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ (ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ) ਨੂੰ 50-50 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।
ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਜੁਰਮਨ (ਮੈਨੇਜਰ, ਬੰਗਲੌਰ ਡਿਪੂ)।

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਪਰ ਮੰਗ ਸਿਰਫ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਕੋਲ ੨੦ ਗਾਹਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਲੇ ਸਬੂਤ ਸਨ
ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀ.ਈ.ਆਰ.ਏ. ਬੋਰਡਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਓਰੀਜਨਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ () 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਨਕਦ, ਅਤੇ () 01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਲ ਚਲਾਨ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

27.03.2006 ਦੇ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਓਰੀਜਨ ਨੰਬਰ 10/2006 ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਕਰਦਾਤਾ, ਇਸ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ. ਐਸ. ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ), ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਮੈਨੇਜਰ (ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਜੁਰਮਨ), ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਅਤੇ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ।

21.04.2009 ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 414-419/2009 ਰਾਹੀਂ, ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ () ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਕ, ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।
ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਮਾਤਰਾ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ () ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਅਤੇ ਦੋ ਡੀਲਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ।

ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਈਐਸਏਟੀਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਕਿ ਅੰਡਰ-ਇਨਵੌਇਸਿੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਸਨ;

ਕਿ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ;

01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਲਈ,
ਹਰੇਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਅੰਤਰ ਡਿਊਟੀ ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ;

ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਕਿ 70% ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਾਰੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਵੌਇਸ ਮੁੱਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ,
ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 2009 ਦੀਆਂ ਛੇ ਅਪੀਲਾਂ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8615-8620 ਦਾ ਇਹ ਬੈਚ ਲਿਆ ਹੈ।

2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2236-2253 ਵਿੱਚ ਤੱਥ

ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ
23.09.1997 ਨੂੰ ਕਾਸਰਗੋਡ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁੰਬਲਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ 11 ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਨਿਰਮਾਣ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਐਂਟੀ-ਈਵਜ਼ੀਨ (ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ) ਨੇ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚ ਰਹੇ ਸਨ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਬੂਤ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ/ਭਾਈਵਾਲਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਦੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਮਿਤੀ 23.03.1998 ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮਿਤੀ 02.08.1999 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਮੈਸਰਜ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਵੁੱਡ ਕਰਾਫਟਸ, ਕੁੰਬਲਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਵੁੱਡ ਕਰਾਫਟਸ, ਕੁੰਬਲਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਯੂਨੀਵੁੱਡਜ਼, ਕੁੰਬਲਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੋਰਡਜ਼, ਕੁੰਬਲਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਦਰਵੇਸ਼
ਪਲਾਈਵੁੱਡਜ਼, ਕੁੰਬਲਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ ਮੁਹੰਮਦ ਅਰਬੀ, ਕੁੰਬਲਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਖਲੀਲ ਰਹੀਮਾਨ, ਕਯਾਰਕੁਲਮ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਸੂਰੁਲ ਹੱਕ, ਕਯਾਰਕੁਲਮ ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਰਤੀ ਕਰੰਸੀ, ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ।

ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਨੇ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ
ਸੱਤ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਇਕਾਈਆਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੋਰਡਜ਼, ਮੈਸਰਜ਼ ਦਰਵੇਸ਼ ਪਲਾਈਵੁੱਡਜ਼, ਮੈਸਰਜ਼ ਯੂਨੀਵੁੱਡਜ਼, ਮੈਸਰਜ਼ ਵੁੱਡ ਕਰਾਫਟਸ, ਮੈਸਰਜ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਵੁੱਡ ਕਰਾਫਟ ਕੰਪਨੀ, ਮੈਸਰਜ਼ ਮੈਲੇਟੀ ਵੁੱਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਨੈਸ਼ਨਲ ਵੁੱਡ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਵੱਲੋਂ 7,59,24,737 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲ ਯੂਨਿਟ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਘੱਟ ਹੈ।
ਮੈਸਰਜ਼ ਭਾਰਤ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ, ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ 9,12,375 ਰੁਪਏ
1994-1995 ਤੋਂ 1999-2000 (ਜੂਨ 1999 ਤੱਕ)। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਨਿਰਮਾਣ/ਡੀਲਿੰਗ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ ਲਈ 12 ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ।

35. ਦੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ/ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਾਲੀਕਟ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 30.06.2005 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਓਰੀਜਨਲ ਨੰਬਰ 10/2005 ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਟੇਬਲ ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਨਾਮਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਇਕਾਈਆਂ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਹੇਠਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਲਮ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ. ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ
ਟੇਬਲ ਦੇ ਕਾਲਮ 3 ਵਿੱਚ:

ਨਾਂ	ਡਿਊਟੀ ਮੰਗੀ ਗਈ	ਜੁਰਮਾਨਾ
ਮੈਸਰਜ਼ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੋਰਡ	28,95,584/- ਰੁਪਏ	28,95,584/- ਰੁਪਏ
ਮੈਸਰਜ਼ ਦਰਵੇਸ਼ ਪਲਾਈਵੁੱਡਜ਼	86,01,648/- ਰੁਪਏ	86,01,648/- ਰੁਪਏ
ਮੈਸਰਜ਼ ਯੂਨੀਵੁੱਡਜ਼	72,15,522/- ਰੁਪਏ	72,15,522/- ਰੁਪਏ
ਮੈਸਰਜ਼ ਵੁੱਡ ਕਰਾਫਟਸ	73,59,665/- ਰੁਪਏ	73,59,665/- ਰੁਪਏ
ਮੈਸਰਜ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਵੁੱਡ ਕਰਾਫਟਸ ਕੰਪਨੀ	26,73,758/- ਰੁਪਏ	26,73,758/- ਰੁਪਏ
ਮੈਸਰਜ਼ ਮੈਲੇਟੀ ਵੁੱਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼	23,24,056/- ਰੁਪਏ	23,24,056/- ਰੁਪਏ
ਮੈਸਰਜ਼ ਨੈਸ਼ਨਲ ਵੁੱਡ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ	61,14,236/- ਰੁਪਏ	61,14,236/- ਰੁਪਏ
ਮੈਸਰਜ਼ ਭਰਤ ਕੈਮੀਕਲਜ਼	5,52,839/- ਰੁਪਏ	5,52,839/- ਰੁਪਏ

36. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ
ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਏ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, (1) 20,66,940 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਰੰਸੀ ਅਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਮੁਹੰਮਦ ਅਰਬੀ ਕੋਲੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ (2) ਸਾਰੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਕਾਰਨ ਬਾਰਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

37. ਐਡਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਾਈਆਂ ਉਦਯੋਗ, ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਕੋਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1/93.

ਉਪਰੋਕਤ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਓਰੀਜਨਲ ਮਿਤੀ 30.06.2005 ਦੇ ਉਲਟ,
ਅੱਠ ਇਕਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ੧੭ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ ਈ/1145-1161/2005 ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ 17 ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.04.2010 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ:

ਇਹ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਲ ਦੇ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਬਾਰੇ ਐਜ਼ੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਖੋਜ ਅਟੱਲ ਸੀ;

ਇਹ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਇਕਾਈਆਂ ਆਪਣੇ ਤਿਆਰ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਗੁਪਤ ਕੀਮਤ ਸੂਚੀਆਂ ਚਲਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ
ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਨਵੀਨਤਾਕਾਰੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਵੀ ਲਿਆ;

ਸੀ.ਈ.ਆਰ.ਏ. ਬੋਰਡਾਂ, ਨੋਬਲ ਪਲਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ ਬੋਰਡਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ
01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 9,12,375 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ
ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ;

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਸਰਜ਼ ਵੁੱਡ ਕਰਾਫਟਸ, ਮੈਸਰਜ਼ ਯੂਨੀਵੁੱਡਜ਼, ਮੈਸਰਜ਼ ਦਰਵੇਸ਼ ਪਲਾਈਵੁੱਡ, ਮੈਸਰਜ਼ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੋਰਡਜ਼, ਮੈਸਰਜ਼ ਨੈਸ਼ਨਲ ਵੁੱਡ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ, ਮੈਸਰਜ਼ ਮੈਲੇਟੀ ਵੁੱਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਵੁੱਡ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗੁਪਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਰਾਫਟਸ ਕੰਪਨੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਐਜ਼ੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ
ਸੱਤ ਇਕਾਈਆਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪਿਛਲੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ) 'ਤੇ ਜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

ਖਲੀਲ ਰਹਿਮਾਨ ਕੋਲੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ 2,86,389.20 ਰੁਪਏ ਦੀ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ

ਗਲਾਸ ਸੈਂਟਰ, ਮਨਸੂਲ ਹਕ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ 15,056.20 ਰੁਪਏ ਦੀ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਸ਼ੀਟਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਖਲੀਲ ਰਹਿਮਾਨ ਅਤੇ ਮਨਸਰੁਲ ਹਕ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਨ
ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਹਨ, ਅਤੇ
ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2236-2253 ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3227-3230 ਵਿੱਚ ਤੱਥ

ਪਿਛਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਸਰਜ਼ ਮੈਸੂਰ ਚਿਪਬੋਰਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਜੋ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਹੈ, ਪਲਾਈਵੁੱਡ / ਬਲਾਕ ਬੋਰਡ / ਕਣ ਬੋਰਡ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਡੀ.ਜੀ.ਸੀ.ਈ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਮਾਲ ਦਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 01.07.2000 ਤੋਂ 28.08.2003 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 7,51,53,570 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ।

21.07.2005 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ (1) ਤਹਿਤ 7,51,53,570 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944, ਵਿਆਜ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਦਿ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਸੂਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 05.10.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਓਰੀਜਨਲ ਨੰਬਰ 06/ਸੀਸੀਈ/2006 ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼-ਇਨ-ਓਰੀਜਨਲ ਦੁਆਰਾ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ () ਨੇ ਇੱਕ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਕਰਦਾਤਾ ਤੋਂ 81,01,637 ਰੁਪਏ, () ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 16,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਨਿਯੋਜਨ, () ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਉਚਿਤ ਦੂਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ, ਵਸੂਲਣਾ, (v) ਧਾਰਾ 11ਏਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ 81,01,637 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੇ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਡਾਗਾ 'ਤੇ 10,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਸੂਰ ਵਿਖੇ ਫੈਕਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਚਲਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ () 3,79,452 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, () ਲਖਨਊ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਛੇ ਪਰਚੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 29,677 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ () ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੀ ਖੇਪ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 5,02,26,106 ਰੁਪਏ
ਇੱਕ ਏਜੰਟ, ਮੈਸਰਜ਼ ਕੇਲਾ ਬ੍ਰਦਰਜ਼। ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ:
ਮੈਸਰਜ਼ ਉਮੀਆ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਜ਼, ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਲਾਜੀ ਗਲਾਸ ਐਂਡ ਪਲਾਈਵੁੱਡਜ਼, ਮੈਸਰਜ਼ ਰੋਹਿਨੀ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਐਂਡ ਲੈਮੀਨੇਟਸ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦਫਤਰ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਨਾਕਾਫੀ ਸਨ।
ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਮੂਲ ਨੰਬਰ 06//2006 ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ
05.10.2006 ਨੂੰ, ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜੀ ਇਸਦੇ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਸੂਰ ਦੁਆਰਾ, ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਸੂਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ
ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੈਂਗਲੌਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਮੈਸੂਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰੀ ੜ੍ਹੀ ਆਬਕਾਰੀ, ਮੈਸੂਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।
ਸੀ.ਈ.ਐਸ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੈਸੂਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਤਿੰਨ ਰੈਗੂਲਰ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ੜ੍ਹੀ ਵਿਭਿੰਨ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 985-987/2010 ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ
07.07.2010 ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 300/2010 ਮਿਤੀ 07.07.2010, ਸੀ.ਈ.ਐਸ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ () ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਊਟੀ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਮਾਪਣ ਲਈ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ
ਕਰਤੱਵ; () ਮਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਐਫ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ
ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲਾ (ਉਮੀਆ ਉੱਦਮਾਂ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਅਤੇ () ਮੈਸੂਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੀ ਸੀਈਐਸਏਟੀਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਅੰਤਰ-ਆਫਿਸ ਮੈਮੋ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 3,79,452 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਮੁੱਲ ਲਈ 60,712 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਐਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ

ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ. ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਉਮੇਦਮਲ ਜੈਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ ਸੀ;

ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 29,677 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ 4748 ਰੁਪਏ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ
ਲਖਨਊ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ;

ਮੈਸਰਜ਼ ਕੇਲਾ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਲਈ 5,02,26,106 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ 80,36,177 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਾਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ;

ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਗ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ ਵੱਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਲਾਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ;

5. ਐਡਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਉਮੀਆ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ;

V. ਇਹ ਕਿ ਐਡਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਅਤੇ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ

V. ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੇਵਲ ਉੱਥੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ
ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।

ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਅੱਗੇ ਆਇਆ ਹੈ 4 ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਇਹ ਬੈਚ, 2011 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3227-3230।

<u>ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3231-3233/2011 ਵਿੱਚ ਤੱਥ</u>

ਮੈਸਰਜ਼ ਪਲਾਮਾ ਬੋਰਡਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਮੈਂਗਲੌਰ, ਜੋ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਹੈ, ਪਲਾਈਵੁੱਡ/ ਬਲਾਕ ਬੋਰਡ ਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਡੀ.ਜੀ.ਸੀ.ਈ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ () ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਨਿਰਮਿਤ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, () ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਦਾ ਅਸਲ ਮੁੱਲ
ਲਘੂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਛੋਟ ਦੀ ਸੀਮਾ 1,00,00,000 ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ () ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ 01.10.2000 ਤੋਂ 28.04.2004 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 2,13,70,618 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

22.11.2005 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ (1) ਤਹਿਤ 2,13,70,618 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ, ਵਿਆਜ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਦਿ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਂਗਲੌਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 29.05.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਓਰੀਜਨਲ ਨੰਬਰ 10/2006 ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ
() ਨੇ 1,37,81,152 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਦਾਤਾ, () ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 5,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, () ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਗਾਇਆ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ, (v) ਨੇ ਧਾਰਾ 11ਏਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ 1,37,81,152 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ, (v) 1,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ
ਨਿਯਮ 173/ਨਿਯਮ 25 (v) ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ 2019/ਨਿਯਮ 26 ਅਧੀਨ 10,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ (v) ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ 'ਤੇ 10,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ।
ਪੀ.ਐਮ.ਏ. ਰਜ਼ਾਕ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ।

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦਾ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਪਲਾਈਵੁੱਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 75% ਅਤੇ ਹੋਰ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਗਏ ਉਤਪਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 70% ਦੀ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ।

29.05.2006 ਦੇ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਮੂਲ ਨੰਬਰ 10/2006 ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਕਰਦਾਤਾ, ਇਸਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ, ਮੈਂਗਲੌਰ ਨੇ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ।

ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 1145-1147/2010 ਮਿਤੀ 26.08.2010 ਰਾਹੀਂ, ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੁੜ ਮਾਤਰਾ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

ਇਹ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ;
ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ਰਫ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਜੇਬ ਯੋਜਨਾਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਡਾਇਰੀ ਸੀ;

ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਪਲਾਈਵੁੱਡਜ਼ ਦੇ ਲੈਟਰਹੈਡ 'ਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ

ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ;

ਕਿ ਕੀਮਤ ਸੂਚੀਆਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਲਾਈਡੀਲ 'ਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਲਾਈਡੀਲ ਨੇ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਿਆ
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ;

ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਪਲਾਈਵੁੱਡਜ਼ ਨੂੰ 75% ਅਤੇ ਹੋਰ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ 70% ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ
ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ;

ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ;

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ

V. ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ 01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਲਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਲ ਹਰੇਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 2011 ਦੀਆਂ 3 ਅਪੀਲਾਂ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3231-3233 ਦਾ ਇਹ ਬੈਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

<u>ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6564-6567/2011 ਵਿੱਚ ਤੱਥ</u>

59. ਮੈਸਰਜ਼ ਥੰਬੇ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਮੈਂਗਲੌਰ, ਜੋ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਨਿਰਧਾਰਕ ਹੈ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਲਾਈਵੁੱਡ/ਬਲਾਕ ਬੋਰਡ ਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਡੀ.ਜੀ.ਸੀ.ਈ.ਆਈ. ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਬੈਚਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ 'ਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਸੀ।
ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਮਾਲ ਦੀ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ 8,37,019 ਰੁਪਏ ਦੀ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।
01.04.2003 ਤੋਂ 31.03.2004 ਤੱਕ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 11.10.2006 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 8,37,019 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ, ਵਿਆਜ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਦਿ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਬੈਚਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੰਯੁਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਮੰਗ ਦੇ ਮੁਦਰਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ, ਮੈਂਗਲੌਰ ਦੇ ਏ ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ
ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਸਨ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ
ਇੱਕ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਓਰੀਜਨਲ ਨੰਬਰ 20/2007 ਮਿਤੀ 29.06.2007. ਇਸ ਆਰਡਰ-ਇਨ ਦੁਆਰਾ-
ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ () ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਕਰਦਾਤਾ ਤੋਂ 7,21,568 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ (1), () ਲਈ ਉਚਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਗਾਇਆ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ, () ਧਾਰਾ 11ਏਸੀ ਤਹਿਤ 7,21,568 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ, (v) ਨਿਯਮ 25 ਤਹਿਤ 50,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ (v) 50,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ
ਨਿਯਮ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ ਅਬਦੁਲ ਸਲਾਮ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ ਐਮ ਅਸ਼ਰਫ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ ਅਮੀਨ ਸੀ.

ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਮੁੱਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਡੀ (ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਨਿਯਮ, 2000 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

29.06.2007 ਦੇ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 20/2007 ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਕਰਦਾਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਅਬਦੁਲ ਸਲਾਮ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ. ਐਮ. ਅਸ਼ਰਫ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ ਅਮੀਨ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ।
ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ)

ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

18.09.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼-ਇਨ-ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਕਰਦਾਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਅਬਦੁਲ ਸਲਾਮ (ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ), ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ. ਐਮ. ਅਸ਼ਰਫ (ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ ਅਮੀਨ (ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ)
ਕਾਰਜਕਾਰੀ), ਨੇ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ।

ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 1505-1508 ਮਿਤੀ 07.12.2010 ਰਾਹੀਂ, ਸੀ.ਈ.ਐਸ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮੁੜ ਮਾਤਰਾ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ
, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

ਮੈਂ। ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਸਵੀਕਾਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ;

2. ਇਹ ਕਿ ਪਰਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 67% ਤੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ;

. ਕਿਉਂਕਿ 25 ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 3 ਡੀਲਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ।
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਪਲਬਧ ਕੁੱਲ ਸਬੂਤ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ;

4. ਬੈਂਕਰਜ਼ ਬੁੱਕ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1891 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਬੈਂਕ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ;

ਕਿ ਐਡਜੁਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ;

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦਾ ਮਿਆਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਆਦਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ

ਇਹ ਕਿ ਐਡਜੁਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਲਿੱਪਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਚਲਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ
ਮੁੱਲ ਦੀ ਗਣਨਾ ਹਰੇਕ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ,
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ।

ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 2011 ਦੀਆਂ 4 ਅਪੀਲਾਂ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6564-6567 ਦਾ ਇਹ ਬੈਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

<u>2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9988-9991 ਵਿੱਚ ਤੱਥ</u>
ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਬੈਚ ਦੇ ਤੱਥ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਰਗੇ ਹੀ ਹਨ। ਮੈਸਰਜ਼ ਹਾਜੀ ਟਿੰਬਰ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਮੈਂਗਲੌਰ, ਜੋ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਹੈ, ਪਲਾਈਵੁੱਡ/ਬਲਾਕ ਬੋਰਡ ਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡੀ.ਜੀ.ਸੀ.ਈ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ
ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੇ ਨਿਰਮਿਤ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਹੋਈ
01.07.2001 ਤੋਂ 31.03.2004 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 50,42,761 ਰੁਪਏ।

ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ (1) ਤਹਿਤ 50,42,761 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਡਿਊਟੀ, ਵਿਆਜ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਦਿ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ 10.10.2006 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਿਰਧਾਰਕ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਂਗਲੌਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। 29.03.2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਓਰੀਜਨਲ ਨੰਬਰ 08/2007, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ () ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11ਏ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਕਰਦਾਤਾ ਤੋਂ 40,46,923 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, () ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 2,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ, () ਧਾਰਾ 11ਏਬੀ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਗਾਇਆ
ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, (v) ਨੇ ਕਰਦਾਤਾ 'ਤੇ 40,46,923 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ
ਧਾਰਾ 11ਏਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, (ਵੀ) ਨੇ 2002 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 25 ਤਹਿਤ ਕਰਦਾਤਾ 'ਤੇ 2,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ (v) 2002 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 26 ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ ਅਬਦੁਲ ਸਲਾਮ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ ਐਮ ਅਸ਼ਰਫ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ ਅਮੀਨ 'ਤੇ 2,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ।

ਐਡਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

29.03.2007 ਦੇ ਆਰਡਰ-ਇਨ-ਮੂਲ ਨੰਬਰ 08/2007 ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਕਰਦਾਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਅਬਦੁਲ ਸਲਾਮ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ. ਐਮ. ਅਸ਼ਰਫ ਅਤੇ
ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ ਅਮੀਨ ਨੇ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ।

ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 1509-1512/2010 ਮਿਤੀ 08.12.2010 ਰਾਹੀਂ, ਸੀ.ਈ.ਐਸ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮੁੜ ਮਾਤਰਾ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਕਿ ਪਰਚੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
ਡ੍ਰੀਲਰਾਂ, ਬੀਏ ਗਰੁੱਪ ਤੋਂ ਬੁਰਾਮਦ ਕੀਮਤ ਸੂਚੀ
ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਡ੍ਰੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬਿਆਨ
ਅਤੇ ਬੀ.ਏ. ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ;

ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿਆਨ ਸਵੈਇੱਛਤ ਸਨ
ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਾਇਜ਼ ਸਬੂਤ;

ਇਹ ਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦਾ ਟੈਸਟ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਪਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕੁਝ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਇੱਕ ਪਰਚੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ;

4. ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 11ਏ (1) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ

ਇਹ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹਰੇਕ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੀਮਤ (ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ) 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਹਟਾਉਣਾ।

ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 2011 ਦੀਆਂ 4 ਅਪੀਲਾਂ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9988-9991 ਦਾ ਇਹ ਬੈਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

<u>ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਮੱਦੇ</u>

77. ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੈਚਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਧਾਗਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ
ਕੇਸ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁੱਲ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ
ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ
ਕਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜੋ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਨਿਰਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਹਟਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਰਾਹੀਂ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸਾਰਾ ਵਿਵਾਦ ਹੁਣ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ. ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ. ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ,
ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਿਆਦ 01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,
01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ 01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ 2000 ਦੇ ਐਕਟ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ 01.07.2000 ਤੋਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ
ਸਾਲ 2003 ਅਤੇ 2012 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ
2012 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ ਕਿ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ 01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ

4. ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ:

ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮੁੱਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਲ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

ਇਸ ਦੀ ਆਮ ਕੀਮਤ, ਭਾਵ, ਉਹ ਕੀਮਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ-

() ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ (ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ)।

ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ 01.07.2000, ਸਮੇਤ ੨੦੦੩ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ੨੦੧੨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

4. ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। —

ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਡਿਊਟੀ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਫਿਰ, ਮਾਲ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਲ ਹੋਵੇਗਾ-

ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਹਟਾਉਣ ਦਾ, ਨਿਰਧਾਰਕ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਇਕੋ ਇਕ ਹੈ

ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਲ;

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੇਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਹੈ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਮੁੱਲ ਬਣੋ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ:- ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਗਏ ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ-ਕਮ-ਡਿਊਟੀ

ਵਿਅਕਤੀ) ਅਜਿਹੀ ਹਰੇਕ ਕੀਮਤ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਮ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ
ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ;

() ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਲਈ
ਹਟਾਉਣਾ, ਅਜਿਹੀ ਹਰੇਕ ਕੀਮਤ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹੋਵੇਗੀ
ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਮ ਕੀਮਤ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ;

() ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ 'ਤੇ,
ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ,
ਫਿਰ, ਧਾਰਾ () ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ

ਨਿਰਧਾਰਕ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਮਾਲ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਧਨ ਮੁੱਲ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ-ਕਮ-ਡਿਊਟੀ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਡਿਊਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤਹਿਤ ਟੈਰਿਫ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ-

"ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ [...];

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ "ਸੰਬੰਧਿਤ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ-
[...]

"ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਥਾਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ-

ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਜਾਂ ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ;

ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਆਮ ਕੀਮਤ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ;

() ਜਿੱਥੇ ਕਰਦਾਤਾ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਸਤੂਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਆਮ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਉਹ ਕੀਮਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੌਰਾਨ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਡੀਲਰਾਂ (ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਹੋਣ) ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਡੀਲਰਾਂ (ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ) ਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਚਦੇ ਹਨ;

ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਮ ਕੀਮਤ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਯੋਗ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਜਿੱਥੇ ਆਬਕਾਰੀ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਹੈ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ,

ਇੱਕ ਡਿਪੂ, ਕਿਸੇ ਖੇਪ ਏਜੰਟ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਜਿੱਥੋਂ ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ;

ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ;

() "ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ", ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ () ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ;

"ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਕੀਮਤ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੱਕ ਕੀਮਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਚਾਹੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇ

ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਹੜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਹੈ
ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੱਕ ਆਵਾਜਾਈ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) [...]

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ-

"ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ [...];

"ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਥਾਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ-

ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਜਾਂ ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ;

ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ

ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ, ਸਟੋਰੇਜ, ਬਾਹਰੀ ਹੈਂਡਲਿੰਗ, ਸਰਵਿਸਿੰਗ, ਵਾਰੰਟੀ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ, ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

H

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੈ ਨੋ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਹੈ ਜ਼ਮਾਂ ਕੀਤੀ ਬਿਨਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦਾ	
(iii) ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਡੀਪੂ, ਖੇਪ ਏਜੰਟ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।	
ਜਿੱਥੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਨੈ·	
(ਅ) ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ	
(*c*) "ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਨੈ [ ]	
(*d*) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਵਸਤਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਮੱਲ"-	

H

(*i*) ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਪੈਕ ਕੀਤੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਟਿਕਾਊ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਆਰਾ ਮਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੰ *ਵਿਆਖਿਆ*।—[...]	
(*ii*) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਆਬਕਾਰੀ, ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਪਾਰਕ ਛੋਟ (ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੀਤੀ ਜਾ *ਵਿਆਖਿਆ*।—[...]	

H

(*ਈ*) "ਥੋਕ ਵਪਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਡੀਲਰਾਂ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਖਪਤਕਾਰਾਂ, ਸਰਕਾਰ, ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ, ਜੋ ਜਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਚੂਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ।	

ਸਰੂਲ ਸ਼ਬੂਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ 2 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ:

ਇੱਕ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਥੋਕ ਵਪਾਰ (ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ) ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ

ਇਕ ਹੋਰ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਮ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਸਖੇ
ਸੈਕਸ਼ਨ 4, 2000 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਪਹਿਲੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ, ਆਮ ਕੀਮਤ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਕੀਮਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਇਸ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ.
ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੀਮਤਾਂ ਵਸੂਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਹਰੇਕ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕੀਮਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੀਮਤਾਂ ਵਸੂਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ
ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਆਮ ਕੀਮਤ ਉਹ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਵਿੱਚ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜਿੱਥੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਰਾਹੀਂ, ਆਮ ਕੀਮਤ ਉਹ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਦੂਜੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਮ ਕੀਮਤ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਥੋਕ ਵਪਾਰ[ਸੋਧੋ] ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1975 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਜਿੱਥੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ (ਬੀ)

ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਮ ਕੀਮਤ ਸੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ.

ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਵਿੱਚ "ਆਮ ਕੀਮਤ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਮ ਕੀਮਤ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਪਰ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ ਤੇ।

01.07.2000 ਤੋਂ 2000 ਦੇ ਐਕਟ 10 ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, "ਆਮ ਕੀਮਤ" ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ "ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸ਼ਬਦ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ"
ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਨਰਲ, ਸੀਸੀਈ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਾਸਿਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ 2 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੇ ਆਮ ਮੁੱਲ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੇ ਅੰਦਰ
ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪੈਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ
ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ:

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2000 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਧਾਰਾ 4 (3) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਆਮ ਕੀਮਤ" ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ
ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ ੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਟਾਇਰ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ 2000 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

---

2 (2018) 7 233

"ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਸਤ
"ਆਮ ਕੀਮਤ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਗ੍ਰਾਸਿਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਾਰਾ 4 (1) ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, "ਆਮ ਕੀਮਤ" ਤੋਂ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦਾ ਧਿਆਨ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਸੀ
ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਸੀ
ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ-
ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ
ਧਾਰਾ () ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਮ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ)

ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ (1) ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ. ਪ੍ਰਭਾਵ
ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। 2000 ਦੇ ਐਕਟ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਮ ਕੀਮਤ ਵਿਧੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ
ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਮ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ), ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ
ਇਹ ਸੋਧ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਧਾਰਾ 4 (1) ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, (ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ () ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, () ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਕ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ () ਇਹ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੀਮਤ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਜੇ ਧਾਰਾ (ਏ), (ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ, ਜੋ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

90. 2000 ਦੇ ਐਕਟ 10 ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ (ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਨਿਯਮ, 2000 ਨਾਮਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਨਿਯਮ 1975 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਧਾਰਾ 37 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

91. ਉਪਰੋਕਤ 2000 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਮੁੱਲ
ਧਾਰਾ 4 ਦੀ (1) ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੁਆਰਾ। ਹੱਥ 'ਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਓ।

92. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 4 (ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਮੁੱਲ 'ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ' ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ' ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ
ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ 2000 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

93. ਇਸ ਲਈ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ
01.07.2000:

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਅੱਗੇ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

94. ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ () ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ () ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ,
ਫਿਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ (ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਨਿਯਮ, 2000 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

<u>ਐਡਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ</u>

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ
ਨਹੀਂ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਬੈਚਾਂ ਵਿੱਚ (ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ), ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ
ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ:

ਕਿ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਸੀ;

01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਕਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਾਨ ਮੁੱਲ,

ਚਲਾਨ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਮ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੇ ਚਲਾਨ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ,
ਉਹ ਰਕਮ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਕਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਨੂੰ ਹੀ ਆਮ ਕੀਮਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡੀਲਰ ਦੇ ਨਾਲ
ਸਨ
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਹੈ:

ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ;

ਉਸ ਚਲਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਆਮ ਵਜੋਂ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਇਹ
ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 01.07.02000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਹੈ; ਅਤੇ

ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਆਮ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ
ਬੋਰਡ ਭਰ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ।

ਪਰ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਵੀ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੈਚਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ
ਰਹਿਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ:

ਧਾਰਾ 4 (1) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ
01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ
ਵਾਲੀਆਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ 3 ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।
(1) ਜਾਂ ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ;

() ਧਾਰਾ 4 (1) ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 01.07.2000 ਤੋਂ 2000 ਦੇ ਐਕਟ 10 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ ਕਿ ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ);

ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) (ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ
ਸਿਰਫ ਨਿਯਮਾਂ (1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ 2000 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ

ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਜੋ 1975 ਜਾਂ 2000 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮ ਹਨ, 1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ 2000 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ।

ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ
ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜਾਇਜ਼ ਸਨ. ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕਿਵੇਂ ਵਧਣਾ ਹੈ।

<u>ਸਿੱਟਾ</u>

ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਈਐਸਟੀਏਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ,
ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਾਂ ਦੱਸੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

<u>ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ 01.07.2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ</u>

ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦਾ ਕੋਰਸ, ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਕੀਮਤ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ. ਜੇ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ,

H

ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਸਖਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇ।

ਜੇ ਆਮ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਸਾਮਾਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਬੀ (ਮੁਲਾਂਕਣ) ਨਿਯਮ, 1975 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਓ।

ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ" ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੌਰਾਨ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੀਮਤ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਉਪਲਬਧ ਹੈ.

ਜੇ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਅਥਾਰਟੀ 1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਏਗਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

<u>ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ 01.07.2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ</u>
ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 4 (3) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ () ਚੀਜ਼ਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, () ਨਿਰਧਾਰਕ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ
ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ () ਕੀਮਤ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ. ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਗੇ।

ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ ਜੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ (ਐਕਸੀਜ਼ੇਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਨਿਯਮ, 2000 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4. ਜੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ 2000 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਵੇਗਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

<u>ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ (ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ)</u>

ਐਡਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਚਲਾਨ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਕਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਏ) (ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 (3) (ਡੀ) ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੀਮਤ।

ਐਡਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 4 (1) ਵਿੱਚ "ਆਮ ਕੀਮਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 (3) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ.

ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡੀਲਰ/ਗਾਹਕ ਨੇ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਨਵੌਇਸ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡੀਲਰ/ਗਾਹਕ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ / ਗਾਹਕ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 10 ਖਰੀਦਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ,
ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਲ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁੱਲ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਗਾਹਕ / ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਹੋਰ ਡੀਲਰਾਂ / ਗਾਹਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲੇ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਮੌਕੇ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ATTESTED BY ME
Mrs. VAISHALI A. RAMOHAN
M.Sc. LL.B.
ADVOCATE & NOTARY PUBLIC (Govt. of India)
Uran, Navi Mumbai
Regd. No. 10519
Parties are Responsible for
Contents of Document